

nil, ač tyto oceněny byly znalcem zvláště. Se zřetelem k tomu nelze důvodně tvrditi, že by st-lé v řečeném ohrazení proti ceně pozemku byli také vznesli námitku proti výši ocenění jednotlivých stromů. Hodlali-li tak učiniti, měli se určitě a jasně vyjádřiti. Jinak mohl žal. úřad právem v onom vyjádření právního zástupce st-lů shledati jen námitku proti ocenění pozemku samého a nikoli stromů. — — — — —

Č. 7933.

Zaměstnanci veřejní. — Justiční správa: * Pro výměru služebního přídavku podle §§ 40 odst. 6 a 176 plat. zák. není rozhodným ani počet oddělení soudcovských podle rozvrhu práce, ani počet soudců v den účinnosti zákona fakticky u soudu službu konajících, nýbrž počet soudcovských míst, jenž v tento den justiční správou pro ten který soud uznán byl za potřebný.

(Nález ze dne 6. května 1929 č. 8.126.)

V ě c: Jindřich R. v F. proti ministerstvu spravedlnosti o služební přídavek.

V ý r o k: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

D ů v o d y: Nař. rozhodnutím zamítnut byl v pořadu instancí nárok st-lem vznesený, aby mu při převodu do nových platů jako přednostovi okr. soudu ve F. s devíti soudními odděleními byl přiznán služ. přídavek ročních 3.600 Kč dle § 40 odst. 6 plat. zák. Rozhodnutí toto odůvodněno jest v podstatě poukazem na to, že podle § 27 jednacího řádu soudního počet soudních oddělení jest určen počtem soudců resp. počtem samosoudců u okr. soudu trvale činných, a že počet osmi soudců, jimiž okr. soud ve F. po několik let jest ve skutečnosti obsazen, uznán byl žal. úřadem při rozvrhu systemisace soudcovských míst, stanovené usnesením vlády z 20. prosince 1923 úhrnně pro obvod vrch. zem. soudu v Brně, za dostatečný.

O stížnosti uvažoval nss takto:

Dle § 40 odst. 6 plat. zák. přísluší přednostům soudu u okr. soudů s více než 8 soudcovskými odděleními služ. přídavek ročních 3.600 Kč. Dle § 176 plat. zák. jest pro přiznání přídavku zmíněného v § 40 odst. 6 rozhodným skutečný stav v den účinnosti zákona. — Jest tedy rozhodným skutečný stav soudcovských oddělení u okr. soudu ve F. v den 1. ledna 1926. Spor točí se jen o otázku, zda počet soudc. oddělení se řídí počtem systemisovaných soudc. míst, či zda rozhodným jest počet oddělení dle provedeného rozvrhu práce bez ohledu na počet působících soudců a bez ohledu na to, kolik soudcovských míst jest u dotyčného soudu systemisováno.

Zákon o organizaci soudní z r. 1896 stanovil v § 24, že každý okr. soud jest obsazen soudcem okresním (přednostou soudu okr.) a potřebným počtem samosoudců. Samosoudci se zřizují min.-em sprav. ze soudcovských úředníků k soudc. úřadu způsobilých a pro ten který okr. soud jmenovaných (§ 25 org. zák.). Rozdělovati práce mezi samosoudce a soudcovské pomocné úředníky okr. soudu přísluší dle § 26 zák. o org.

soudní přednostovi okr. soudu. Zásady pro toto rozdělování práce měl stanovit min. práv (§ 26 odst. 1 cit. zák.). Změnu rozdělení prací může dle potřeby naříditi přednosta nadřízeného sborového soudu I. instance (§ 26 odst. 2 cit. zák.). Podle § 17 jedn. řádu soud. děje se rozvrh práce zpravidla napřed na dobu roku nejbližší příštího. Pro změny ve stavu osobním (změna soudc. úředníků, delší dovolená, trvalá překážka a j.), pro přetížení nebo příliš malé zaměstnání jednotlivých soudc. úředníků nebo z jiných vážných důvodů může rozvrh práce i během roku býti změněn. Dle § 27 jedn. řádu každý soudce (přednosta okr. soudu, samosoudce), jemuž některá skupina prací k samostatnému výkonu soudnictví jest přikázána, tvoří jedno oddělení soudu (soudní oddělení). Oddělení tato mají býti běžnými čísly označena (§ 29 jedn. řádu). Přikázání prací k samostatnému výkonu soudnictví u soudů okr. a tím tedy i zřízení soudního oddělení předpokládá však nezbytně, že jsou u těchto soudů místa taková (přednosta okr. soudu a samosoudci) zřízena. (Srv. i § 19 jedn. řádu »budiž práce mezi soudce, kteří tu jsou, rozdělena«.)

Z těchto předpisů plyne, že pro otázku, kolik je u soudu soudních oddělení, není rozhodnou okolnost, zda zřízené místo přednosta okr. soudu nebo samosoudce jest či pro přechodnou příčinu (dočasná překážka, dovolená, uprázdněná místa) není obstaráváno osobou na místo takové ustanovenou (arg. § 27 org. zák. a § 17 jedn. řádu a zejména slova: může rozvrh práce býti změněn); dále že není rozhodnou ani sama o sobě okolnost, kolik oddělení je vyznačeno v rozvrhu práce, nýbrž že rozhoduje jedině, kolik míst jest u okr. soudu k samostatnému výkonu soudnictví zřízeno. Námitka stížnosti, že počet soudcovských míst u soudu zřízených jest nerozhodný, je tedy bezdůvodná.

Jestliže pak § 24 zák. o org. soudů stanoví, že každý okr. soud jest obsazen přednostou soudu okr. a »potřebným« počtem samosoudců, a jestliže potřebný počet samosoudců u okr. soudu ve F. byl podle obsahu nař. rozhodnutí justiční správou v r. 1923 při rozvrhu systemisace soudcovských míst, provedené usnesením vlády z 20. prosince 1923, určen pouze osmi soudci, pak mohlo vzhledem k ustanovení § 27 jedn. řádu u soudu tohoto v den 1. ledna 1926 existovati toliko 8 oddělení. Pak ovšem není stížnost důvodná.

Č. 7934.

Zaměstnanci veřejní: * Předpis čl. II § 5 zák. č. 541/19 o zápočtu 50% místního přídavku pro Prahu do pensijní základny civilních státních úředníků pozbyl vzhledem na ustanovení § 154 ve spojení s § 214 plat. zák. od 1. ledna 1926 platnosti.

(Nález ze dne 7. května 1929 č. 19.810/27.)

Věc: Julius St. v P. proti ministerstvu spravedlnosti o odpočivné.
Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.